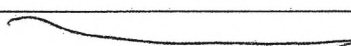

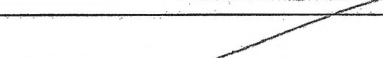

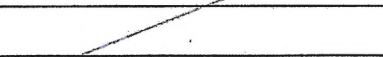
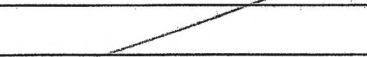
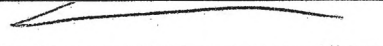
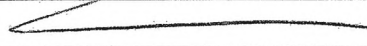

**ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY,
PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Projekt z dnia 30 września 2019 roku ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (numer: UD 563)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** Izba Gospodarcza Sprzedawców Polskiego Węgla		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** ul. Lompy 14, 40-955 Katowice		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail ul. Lompy 14, 40-955 Katowice adres e-mail: lukasz.horbacz@polski-wegiel.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Lukasz Horbacz	ul. Lompy 14, 40-955 Katowice
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>W nawiązaniu do opublikowanego, na stronach Rządowego Centrum Legislacji, projektu z dnia 30 września 2019 roku ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (numer: UD 563), w imieniu Izby Gospodarczej Sprzedawców Polskiego Węgla (dalej: „Izba”) pragniemy przedstawić stanowisko zrzeszonych w Izbie przedsiębiorców w zakresie przedstawionych w projekcie zmian, dotyczących zasad opodatkowania akcyzą wyrobów węglowych.</p> <p>Izba jest organizacją zrzeszającą przede wszystkim: mikro, małych i średnich przedsiębiorców, prowadzących działalność w zakresie obrotu węglem kamiennym. Podmioty te nierzadko posiadają ograniczone zasoby personalne i finansowe, co znacznie utrudnia im wprowadzenie kolejnych zmian w opodatkowaniu akcyzą wyrobów węglowych. Szczególnie, że projekt zmian pojawia się niespełna rok po wejściu w życie ostatniej nowelizacji w tym zakresie. Co więcej, wiele z przedstawionych w opublikowanym projekcie zmian nie uwzględnia specyfiki obrotu wyrobami węglowymi i wpłynie w negatywny sposób wpłynie na funkcjonowanie zrzeszonych w Izbie podmiotów i</p> <p>Niezależnie od zgłaszanych poniżej uwag, co do rozwiązań proponowanych przez Ministerstwo Finansów zmian w warunkach zastosowania zwolnienia od akcyzy, w imieniu Izby pragniemy w pełni poprzeć zmianę dotyczącą rezygnacji z obowiązku umieszczania w oświadczeniach, składanych przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej, numeru dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość. Zmiana ta jest odpowiedzią na liczne postulaty zgłaszane przez przedsiębiorców, którzy w praktyce napotykać znaczny opór ze strony klientów, z uwagi na zrozumiałe wątpliwości dotyczące dopuszczalności żądania takich informacji z punktu widzenia regulacji dotyczących ochrony danych osobowych (RODO).</p>		

Oprócz, wspomnianej powyżej, pozytywnej zmiany, zaproponowanej przez Ministerstwo Finansów, przedstawiony projekt nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym zawiera również zapisy, które z punktu widzenia zrzeszonych w Izbie nie tylko będą stanowić znaczne utrudnienie w codziennym funkcjonowaniu, lecz w praktyce mogą okazać się niemożliwe do efektywnego wdrożenia.

1. Ograniczenie zakresu regulacji przewidzianej w art. 31a ust. 3 pkt 1 ustawy wyłącznie do dostaw na rzecz finalnych nabywców węglowych, którzy w roku poprzedzającym nabyli co najmniej 30 milionów kilogramów wyrobów węglowych

Zgodnie z przedstawionym projektem nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym, warunki dla zastosowania zwolnienia, przewidziane w art. 31a ust. 3 pkt 1 ustawy, mają mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do nabywców, którzy w roku poprzedzającym nabyli co najmniej 30 milionów kilogramów wyrobów węglowych. Równocześnie w przedstawionym projekcie nie wskazano, jakie warunki miałyby znaleźć zastosowanie w odniesieniu do dostaw realizowanych na rzecz podmiotów, które w poprzednim roku nabyły mniej niż 30 milionów kilogramów wyrobów węglowych.

Takie ukształtowanie przepisów ustawy o podatku akcyzowym budzi poważne wątpliwości interpretacyjne – zwłaszcza, iż zmianie nie ulegnie np. art. 31a ust. 3g ustawy o podatku akcyzowym, przewidujący obowiązek okazania przez nabywcę dowodu tożsamości. Ponadto, proponowane brzmienie art. 31a ust. 3h ustawy przewiduje sankcje w postaci utraty prawa do skorzystania ze zwolnienia w przypadku odmowy okazania tego dokumentu.

W ocenie Izby wprowadzenie proponowanej zmiany, polegającej na ograniczeniu zastosowania art. 31a ust. 3 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym wyłącznie do dostaw na rzecz podmiotów przekraczających próg wskazany w projekcie, przy jednoczesnym zachowaniu pozostałych regulacji dotyczących stosowania zwolnienia od akcyzy (np. art. 31a ust. 3g ustawy o podatku akcyzowym) i wprowadzeniu proponowanego art. 31a ust. 3h ustawy, będzie rodziło wiele wątpliwości interpretacyjnych i problemów praktycznych. W związku z tym, Izba pragnie zwrócić się z wnioskiem o rezygnację z zawężenia zakresu zastosowania art. 31a ust. 3 pkt 1 ustawy bądź alternatywnie uchylenie / zawężenie zakresu zastosowania pozostałych przepisów dotyczących zasad stosowania zwolnienia od akcyzy wyłącznie do dostaw na rzecz podmiotów przekraczających przewidziane progi ilościowe.

2. Wprowadzenie obowiązku efektywnego opodatkowania wyrobów węglowych w przypadkach wymienionych w proponowanym art. 31a ust. 3h ustawy

Przedstawiony projekt nowelizacji przewiduje obowiązek zastosowania przez sprzedawców stawki akcyzy, przewidzianej w art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym, gdy:

- nabywca odmawia okazania dokumentu tożsamości;
- dane zawarte w oświadczeniu złożonym przez nabywcę są niekompletne, nieczytelne lub nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dokumentu tożsamości;
- ilość lub rodzaj nabywanych wyrobów węglowych są inne niż wskazane w oświadczeniu złożonym przez nabywcę.

Zdaniem Izby powyższa regulacja całkowicie ignoruje specyfikę obrotu wyrobami węglowymi – zwłaszcza modele współpracy z dostawcami oraz nabywcami tych wyrobów, a także naturalne właściwości węgla i powiązane z nimi uwarunkowania techniczne i biznesowe. Dlatego też Izba pragnie wyrazić zdecydowany sprzeciw wobec planu wdrożenia art. 31a ust. 3h ustawy o podatku akcyzowym w brzmieniu zaproponowanym w przedstawionym projekcie nowelizacji. W ocenie Izby wejście w życie art. 31a ust. 3h w brzmieniu zaproponowanym w przedstawionym projekcie, będzie skutkowało

faktycznym brakiem możliwości zastosowania zwolnienia od akcyzy w odniesieniu do większości (o ile nie całości) dostaw wyrobów węglowych realizowanych na rzecz osób fizycznych, nieprowadzących działalności gospodarczej – co z kolei oznaczałoby realny wzrost cen paliw stałych, dostarczanych przez rzetelnych przedsiębiorców, prowadzących działalność zgodnie z wymogami wynikającymi z obowiązujących przepisów, a to może prowadzić do wzrostu zainteresowania towarami oferowanymi przez podmioty działające w tzw. szarej strefie.

Poniżej Izba przedstawia wybrane uwagi dotyczące projektowanego brzmienia art. 31a ust. 3h ustawy o podatku akcyzowym, które budzi największy niepokój wśród zrzeszonych w niej przedsiębiorców, zajmujących się obrotem paliwami stałymi.

a) Obowiązek zastosowania stawki akcyzy przewidzianej w art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy w przypadku odmowy okazania dokumentu tożsamości

Przedstawiony projekt nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym zakłada m.in., że wyroby węglowe powinny podlegać efektywnemu opodatkowaniu akcyzą w przypadku, gdy nabywca odmówi okazania dowodu tożsamości. Jednocześnie w ustawie o podatku akcyzowym (zarówno w dotychczasowym jak i planowanym brzmieniu) brak jest regulacji, która nakazywałaby dostawcy każdorazową weryfikację dokumentu tożsamości nabywcy. Art. 31a ust. 3g ustawy stanowi bowiem wyłącznie, że to nabywca jest zobowiązany do okazania wspomnianego dokumentu. Okazanie dokumentu tożsamości przez nabywcę nie stanowi jednak warunku koniecznego dla zastosowania zwolnienia od akcyzy – warunki te zostały enumeratywnie wymienione w art. 31a ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym, który zarówno w obecnym jak i planowanym brzmieniu, nie wspomina o konieczności okazania dokumentu tożsamości przez nabywcę.

W kontekście powyższego, pojawia się pytanie, czy sankcja w postaci pozytywnej stawki akcyzy ma mieć zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy nabywca odmówił okazania dokumentu tożsamości na żądanie dostawcy, czy również przypadków, w których dostawca nie zażądał od nabywcy okazania wspomnianego dokumentu (nie doszło zatem do odmowy okazania dokumentu tożsamości przez nabywcę). Jeśli sankcja ta miałaby dotyczyć wszystkich przypadków, w których nabywca nie okazał dokumentu tożsamości (w tym również wskutek braku takiego żądania ze strony dostawcy), w praktyce wiązałoby to się z zaistnieniem kuriozalnych sytuacjami, w których tzw. stali klienci byłiby zobowiązani do każdorazowego okazywania dokumentu tożsamości – pomimo tego, że są oni dobrze znani sprzedawcom.

b) Brak możliwości realizacji dostawy w przypadku nieobecności nabywcy

Wprowadzenie sankcji w postaci utraty prawa do zastosowania zwolnienia od akcyzy, w przypadku braku okazania dokumentu tożsamości, całkowicie wyklucza możliwość realizacji dostawy w przypadku nieobecności nabywcy. Obecnie powszechnie stosowaną praktyką jest, że w takich przypadkach węgiel jest wydawany np. domownikowi posiadającemu stosowne pełnomocnictwo udzielone przez nabywcę i to ta osoba składa (na mocy otrzymanego pełnomocnictwa) oświadczenie o przeznaczeniu wyrobów węglowych do celów zwolnionych od akcyzy.

Na gruncie planowanej regulacji wydanie węgla osobie upoważnionej przez nabywcę, będzie skutkowało utratą prawa do zastosowania zwolnienia od akcyzy (w takim przypadku dokument tożsamości nabywcy nie zostanie bowiem zweryfikowany). W konsekwencji sprzedawca (a w praktyce działający na jego zlecenie kierowca) będzie musiał podjąć decyzję, czy wydać wyroby węglowe i zapłacić od nich akcyzę, czy też odmówić wydania wyrobów węglowych i ponieść koszty ponownego ich transportu na skład. Co jest szczególnie istotne, oba z dostępnych rozwiązań będą wiązać się z powstaniem po stronie dostawcy dodatkowych kosztów – nabywca bowiem nie zgodzi się dopłacić kwoty akcyzy do uzgodnionej wcześniej ceny sprzedawanych wyrobów; nie ma również jakiegokolwiek podstawy, by obciążyć go kosztami zwrotu wyrobów na skład opału.

W tym miejscu Izba pragnie stanowczo podkreślić, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej opisane powyżej przypadki - gdy węgiel jest odbierany przez domowników czy inne upoważnione osoby – są codziennością i dotyczą one bardzo dużej części dostaw realizowanych przez zrzeszonych w Izbie

przedsiębiorców. W związku z tym, wprowadzenie projektowanego brzmienia art. 31a ust. 3h pkt 1 ustawy będzie skutkowało bardzo istotnym obciążeniem finansowym po stronie poszczególnych podmiotów, co dodatkowo pogorszy, już i tak niejednokrotnie ciężką, sytuację mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, zrzeszonych w Izbie.

c) Konieczność opodatkowania wyrobów węglowych akcyzą w przypadku sprzedaży na odległość lub odbioru wyrobów przez przewoźnika działającego na zlecenie klienta

Obowiązek każdorazowej weryfikacji dokumentów stwierdzających tożsamość nabywcy wyklucza również możliwość zastosowania zwolnienia od akcyzy w odniesieniu do przypadków, gdy węgiel jest odbierany przez przewoźnika działającego na zlecenie klienta oraz do sprzedaży na odległość (przez telefon lub internet). W obu tych przypadkach brak jest bowiem bezpośredniego kontaktu sprzedawcy z nabywcą wyrobów węglowych, nie ma zatem fizycznej możliwości okazania dokumentu tożsamości przez poszczególnych nabywców. Tym samym wejście w życie projektowanej regulacji będzie oznaczać, że we wszystkich tego rodzaju przypadkach dostawcy będą zobligowani do zapłaty akcyzy od sprzedawanych przez nich wyrobów węglowych. To z kolei może negatywnie wpłynąć na legalny obrót węglem kamiennym oraz innymi wyrobami węglowymi – kontrahenci, którzy obecnie korzystają z opisanych wyżej rozwiązań nie będą bowiem zainteresowani zakupem wyrobów po cenach istotnie wyższych (z uwagi na doliczenie kwoty akcyzy od tych wyrobów), niż oferowane przez nieuczciwe podmioty, które nie realizują ciężących na nich obowiązków, wynikających z ustawy o podatku akcyzowym.

d) Brak możliwości zastosowania zwolnienia od akcyzy przypadku transakcji łańcuchowych

Oprócz negatywnego wpływu na realizację opisanych powyżej transakcji, proponowane wprowadzenie art. 31a ust. 3h ustawy o podatku akcyzowym w praktyce może znacznie utrudnić, lub nawet uniemożliwić, dalsze stosowanie zwolnienia od akcyzy w przypadku tzw. transakcji łańcuchowych, w których węgiel, będący przedmiotem kilku następujących po sobie transakcji sprzedaży, jest wydawany bezpośrednio finalnemu nabywcy. Podobnie bowiem, jak w przypadku sprzedaży na odległość, również w tym przypadku, kontakt sprzedawcy z finalnym klientem jest bardzo ograniczony – nie ma zatem fizycznej możliwości, by nabywca okazał mu dokument tożsamości.

Co więcej, w przypadku tego rodzaju transakcji, oświadczenie o przeznaczeniu nabywanych wyrobów węglowych jest zazwyczaj przekazywane przez odbiorcę przed realizacją danej transakcji – na moment ten zazwyczaj nie jest znana dokładna ilość wyrobów węglowych, które zostaną wydane nabywcy (ilość ta może zostać określona dopiero po załadunku wyrobów węglowych na dany środek transportu, a więc już po złożeniu wymaganego oświadczenia). W konsekwencji, zazwyczaj na oświadczeniach umieszcza się maksymalną ilość wyrobów węglowych, które mogą być przedmiotem danej transakcji. Abstrahując od negatywnych konsekwencji związanych z brakiem możliwości weryfikacji tożsamości nabywcy, taki sposób uzupełniania oświadczeń będzie skutkowało utratą prawa do zastosowania zwolnienia na podstawie art. 31a ust. 3h pkt 3 ustawy – pomimo tego, iż w żadnym momencie nie doszło do narażenia budżetu Skarbu Państwa na jakiegokolwiek ryzyko.

e) Wpływ drobnych omyłek pisarskich na możliwość zastosowania zwolnienia od akcyzy

Proponowany art. 31a ust. 3h pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym przewiduje, że pozytywna stawka akcyzy ma znaleźć zastosowanie również w odniesieniu do wszystkich przypadków, gdy dane zawarte w oświadczeniu są niekompletne lub nieczytelne. Takie brzmienie przepisu może skutkować koniecznością opodatkowania wyrobów węglowych także w przypadku drobnych omyłek, zawartych w treści składanego oświadczenia, polegających np. na pominięciu daty lub miejsca złożenia oświadczenia, czy podaniu błędnego kodu pocztowego adresu zamieszkania.

W ocenie zrzeszonych w Izbie przedsiębiorców sankcja w postaci utraty prawa do zastosowania zwolnienia od akcyzy we wspomnianych powyżej przypadkach jest całkowicie nieproporcjonalna do skali naruszenia po stronie nabywcy. Tym bardziej, że regulacja ta nie znajduje jakiegokolwiek uzasadnienia w potrzebie ochrony interesu Skarbu Państwa – w przypadku tego rodzaju uchybień nie dochodzi bowiem

do ryzyka powstania nadużyć czy nieprawidłowości.

Dlatego też Izba pragnie zwrócić uwagę na konieczność modyfikacji brzmienia proponowanego art. 31a ust. 3h pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym (bądź całkowitą rezygnację z wprowadzenia art. 31a ust. 3h – postulowaną w pozostałych punktach niniejszego pisma).

f) Wątpliwości dotyczące sposobu identyfikacji ewentualnych nieprawidłowości skutkujących utratą prawa do zastosowania zwolnienia od akcyzy

Proponowany art. 31a ust. 3h ustawy o podatku akcyzowym wprowadza obowiązek efektywnego opodatkowania wyrobów węglowych, m.in. w przypadku odmowy okazania przez nabywcę dokumentu tożsamości lub jeśli dane zawarte w oświadczeniu różnią się od danych zawartych w dokumencie tożsamości. Równocześnie brak jest jakichkolwiek przepisów, które nakazywałyby dostawcom dokumentowanie okazania dowodu osobistego (lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość nabywcy).

W związku z powyższym, w praktyce mogą się pojawić liczne wątpliwości, w jaki sposób w trakcie ewentualnej kontroli podatkowej sprzedawcy będą mogli udowodnić brak podstawy do zastosowania stawki pozytywnej lub bronić się przed kwestionowaniem prawa do zastosowania zwolnienia od akcyzy.

W świetle powyższego należy zatem zauważyć, iż wprowadzenie proponowanego przez Ministerstwo Finansów brzmienia art. 31a ust. 3h ustawy o podatku akcyzowym wyjątkowo negatywnie wpłynie na sytuację prawną dostawców węgla – nie będą oni mieli bowiem żadnych narzędzi, które pozwoliłyby im na skuteczną ochronę własnego interesu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, Izba pragnie ponownie zwrócić się z prośbą o rozważenie rezygnacji z wprowadzania art. 31a ust. 3h ustawy o podatku akcyzowym lub wprowadzenie istotnych modyfikacji w treści tego przepisu, które pozwoliłyby podatnikom na ochronę własnego interesu prawnego.

g) Konieczność opodatkowania wyrobów węglowych w przypadku stwierdzenia różnicy pomiędzy wartością wskazaną w oświadczeniu oraz ilością rzeczywiście dostarczoną nabywcy

W myśl proponowanego brzmienia art. 31a ust. 3h pkt 3 ustawy o podatku akcyzowym pozytywna stawka akcyzy ma znaleźć zastosowanie również w odniesieniu do wszystkich przypadków, gdy ilość nabywanych wyrobów węglowych jest inna niż wskazana w oświadczeniu złożonym przez nabywcę.

Z uwagi na właściwości samych wyrobów węglowych, jak i różnego rodzaju urządzeń wykorzystywanych do ich załadunku, wysyłki i transportu; w obrocie wyrobami węglowymi bardzo często identyfikowane są różnice ilościowe. Różnice te z jednej strony mogą wynikać z czynności związanych z załadunkiem i transportem wyrobów węglowych (straty ilościowe), z drugiej zaś strony mogą być konsekwencją dopuszczalnych błędów pomiaru wag – możliwe jest bowiem, że dwukrotne zważenie tej samej partii w każdym przypadku wykaże inny wynik. Tym samym wprowadzenie sankcji, polegającej na utracie prawa do zastosowania zwolnienia, z uwagi na fakt, iż ilość dostarczona nabywcy jest inna niż wskazana w oświadczeniu, będzie w praktyce oznaczać niemal całkowity brak możliwości zastosowania zwolnienia od akcyzy (w każdym bowiem przypadku mogą zostać stwierdzone nieznaczące różnice ilościowe).

Co więcej proponowany art. 31a ust. 3h pkt 3 ustawy o podatku akcyzowym całkowicie pomija możliwość złożenia oświadczenia o przeznaczeniu nabywanych wyrobów węglowych przed dokonaniem danej transakcji. Jak bowiem wskazano powyżej, precyzyjna ilość wyrobów węglowych może zostać określona dopiero po załadunku wyrobów węglowych (przy czym również wtedy zachodzi ryzyko, że ponowne przeważenie dałoby inny wynik pomiarowy). Tymczasem w praktyce często zdarzają się przypadki, w których oświadczenie o przeznaczeniu wyrobów węglowych do celów uprawniających do zastosowania zwolnienia od akcyzy jest składane przed załadunkiem wyrobów węglowych – na moment sprzedaży dostawcy zazwyczaj starają się posiadać wszystkie niezbędne dokumenty, tak by w przypadku braku spełnienia warunków formalnych móc przenieść koszt akcyzy na nabywcę wyrobów węglowych.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem zrzeszonych w Izbie przedsiębiorców, konieczne jest rozważenie całkowitej rezygnacji z wprowadzenia art. 31a ust. 3h ustawy lub wprowadzenie do tego przepisu daleko idących zmian, np. poprzez ograniczenie zastosowania sankcji wyłącznie do przypadków, gdy ilość wyrobów węglowych jest istotnie większa niż wynikałoby to ze złożonego oświadczenia.

h) Brak możliwości zastosowania proponowanego rozwiązania do dostaw realizowanych na podstawie umów ramowych

Proponowane brzmienie art. 31a ust. 3h ustawy o podatku akcyzowym całkowicie pomija fakt, że oświadczenie o przeznaczeniu wyrobów węglowych do celów zwolnionych może zostać złożone w umowie ramowej. Zdaniem zrzeszonych w Izbie przedsiębiorców, proponowanego brzmienia art. 31a ust. 3h ustawy nie da się w żaden sposób pogodzić z możliwością złożenia oświadczenia w umowach ramowych, m.in. z uwagi na fakt, że w tego rodzaju przypadkach ilość dostarczanych w ramach danej dostawy wyrobów węglowych zawsze będzie inna, niż ilość wskazana w oświadczeniu złożonym przez nabywcę. Ideą bowiem oświadczenia składanego w umowie ramowej jest objęcie tym dokumentem wielu dostaw – bez konieczności precyzyjnego wskazywania ilości, która zostanie dostarczona w ramach poszczególnych transakcji.

Tym samym istnieje ryzyko, że w każdym przypadku, gdy dostawa jest realizowana na podstawie umowy ramowej konieczne będzie zastosowanie pozytywnej stawki akcyzy. To z kolei całkowicie mija się z celem zawierania umów ramowych i umieszczania w nich wspomnianych powyżej oświadczeń.

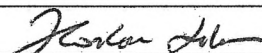
W związku z powyższym, zdaniem Izby konieczne jest wprowadzenie jasnej i precyzyjnej regulacji, która wskazywałaby, że art. 31a ust. 3h pkt 3 ustawy nie stosuje się do dostaw realizowanych na podstawie umów ramowych (jeśli zgłoszony powyżej postulat całkowitej rezygnacji z wprowadzenia art. 31a ust. 3h ustawy nie zostanie uwzględniony).

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis KRS Izby Gospodarczej Sprzedawców Polskiego Węgla
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia**
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Prezes Zarządu	25/10/2019 r.	

Lukasz Horbacz

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)

